

Til lovforslagets tekst.

Af et *mindretal* (Bach (FP), Bay (FP) og Poulsgaard (FP)):

1) Lovforslagets tekst affattes således:

„§ 8 i lov nr. 116 af 13. april 1972 om Lønmodtagernes Garantifond affattes således:

„§ 8. Overdrager lønmodtageren de i § 2 nævnte krav, indtræder erhververen i adgangen til at opnå betaling fra fonden.““

Af et *mindretal* (Ingomar Petersen (RV)):

2) I den i lovforslagets tekst foreslåede affattelse af lovens § 8 indsættes efter „arbejdsløshedskasse“ ordene: „eller til bank eller sparekasse“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Når arbejdsgiverens betalingsevne svigter, sættes lønmodtagerne ofte i en meget vanskelig situation. Lønmodtagernes Garantifond har i praksis ikke formået at løse den opgave på fornuftig vis at yde hurtig hjælp, idet fondens administration er urimelig omstændelig og bureaukratisk. For at lønmodtageren med det samme kan få den udbetaling, som vil være nødvendig for ham, for at han kan klare sine løbende udgifter, må han have den bredeste mulige adgang til at overdrage sit krav, hvilket i praksis ofte kun er muligt, hvis erhververen indtræder i hans krav mod Lønmodtagernes Garantifond, når denne efter tilendebragt, snørklet sagsbehandling er rede til at foretage udbetaling. Ofte vil det være køberen af den betalingsstandsningensramte virksomhed, so-

cialforvaltningen, vedkommendefagforening, arbejdsgiverorganisation eller arbejdsløshedskasse, som vil være den, der er rede til mod transport at bistå lønmodtageren, men det findes ikke rimeligt at begrænse lønmodtagerens muligheder for at kunne opnå hurtig og effektiv hjælp i en situation, hvor hans families og hans velfærd kan stå på spil, hvis der ikke handles hurtigt.

Til nr. 2.

Ved gennemførelsen af loven om Lønmodtagernes Garantifond i 1972 var det mindretallets hensigt at stille et ændringsforslag som det nu fremsatte, men mindretallet afstod herfra, fordi den daværende — og nuværende — arbejdsminister over for det udvalg, der behandlede sagen, udtalte, at der kun ville gå et par uger fra en virksomheds betalingsstandsning, til lønmodtagerne kunne få a conto-udbetalinger gennem garantifonden.

Erfaringerne siden 1972 har desværre gjort denne forudsætning til skamme, hvilket lovforslagets fremkomst er et vidnesbyrd om. Lovforslaget er imidlertid kun en delvis løsning på problemet, fordi det alene har betydning for de organiserede lønmodtagere, men ikke hjælper de lønmodtagere, der ikke er medlemmer af nogen interesseorganisation. For disse er det naturligt at gå til deres bank eller sparekasse og give transport i kravet, og de administrative betæneligheder, der har været fremført fra Lønmodtagernes Garantifond, er utvivlsomt ikke større, end at de med lidt smidighed kan overvindes. Mindretallet anser derimod en transport til alle og enhver som foreslået under nr. 1 for betænkelig og kan derfor ikke støtte dette ændringsforslag.

Brøndsted (V).	Enggaard (V).	Johan Philipsen (V).	Rotzler Møller (V).	
Bach (FP).	Bay (FP).	Poulsgaard (FP).	Svend Erik Sørensen (KrF).	Auken (S), formand.
Risgaard Knudsen (S).	Søren B. Jørgensen (S).	Inge Fischer Møller (S).		
Otto Mørch (S).	Ingomar Petersen (RV).	Henning Philipsen (SF).		
Kurt Hansen (VS).	Ninn-Hansen (KF), næstformand.			